

ارزیابی ریسک بهداشتی ناشی از مواجهه با ترکیبات بنزن، تولوئن و اتیل بنزن (BTEX) در یکی از شرکت‌های پتروشیمی ماهشهر

عادل شریفی^۱، آنوش سادات امینی نسب^۲، امین دلاور^{۳*}

چکیده

مقدمه: یکی از مهم‌ترین منابع آلاینده‌ها، مواد شیمیایی می‌باشد که در اثر مرور زمان مشکلات حادی را برای کارکنانی که با مواد شیمیایی مختلفی در واحدهای فرآیندی پالایشی تماس هستند ایجاد می‌کند. هدف از این مطالعه تعیین بالاترین سطح مواجهه با ترکیبات BTEX و ارزیابی ریسک بهداشتی ناشی از مواجهه کارکنان محوطه پالایش در یکی از شرکت‌های پتروشیمی ماهشهر است.

روش بررسی: مطالعه توصیفی-تحلیلی حاضر به صورت مقطعی در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ در یکی از شرکت‌های پتروشیمی ماهشهر صورت گرفت. در این مطالعه ابتدا عوامل زیان آوری محیط کار بر اساس گروه‌های شغلی مشخص گردید. و مطابق روش ۱۵۰۱ سازمان NIOSH، نمونه برداری هوا و آنالیز ترکیبات BTEX انجام شده و از نرم افزار SPSS جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده گردید. و در نهایت ارزیابی ریسک بهداشتی مطابق روش شماره ۸۴۱۰۱۰۴۲ وزارت نفت انجام شد.

یافته‌ها: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که بنزن با میانگین تراکم (۰/۵۸ ppm) در محدوده کاری سایت من‌ها، (۰/۴۳ ppm) برای کارکنان سر شیفت و با تراکم (۰/۳۳ ppm) برای زمان‌های حضور سرپرست در محل ایستگاه، دارای بیشترین تراکم نسبت به اتیل بنزن و تولوئن می‌باشد و همچنین نتایج بررسی نشان داد که سطح ریسک و رتبه ریسک آلاینده‌های موجود در شرکت پتروشیمی (سایت من‌ها) مورد مطالعه ۶۶/۷ درصد دارای ریسک پایین، ۸/۳ درصد ریسک بالا و ۱۲/۵ درصد ریسک متوسط و خیلی بالا می‌باشند. در نتیجه پر مخاطره‌ترین شغل در پتروشیمی، سایت من می‌باشد.

نتیجه‌گیری کلی: با توجه به نتایج بنزن بیشترین رتبه ریسک بهداشتی بخارات تولید شده در پتروشیمی را دارا می‌باشد و با توجه به بالا بودن پیامد مواجهه با بنزن انجام اقدامات اصلاحی و پیشگیرانه در راستای حذف یا کاهش میزان مواجهه با آن توصیه گردید.

واژگان کلیدی: ارزیابی ریسک بهداشتی، BTEX، مواجهه شغلی

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۹۷/۱۱/۱۷

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۲/۰۸

ارجاع:

برقی پور هستی، منظمی تهرانی، غزاله، عباس زاده تهرانی نادیا، نصیری لمر سعید، نکویی اصفهانی آزاده، محمدفام ایرج. ارزیابی و مدیریت ریسک خطرات HSE واحد کلر زنی نیروگاه سیکل ترکیبی با استفاده از روش‌های HAZOP و Bow-Tie. بهداشت کار و ارتقاء سلامت. ۱۳۹۸؛ ۳(۲): ۱۴-۲۰.

^۱ کارشناسی ارشد، گروه مدیریت ایمنی، بهداشت و محیط زیست، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

^۲ هیئت علمی مؤسسه آموزش عالی مهر اروند، آبادان، ایران

^۳ کارشناس HSE و دانشجوی دکتری اقتصاد کشاورزی، دانشگاه پیام نور تهران

(نویسنده مسئول: amin.delavar67@gmail.com)

مقدمه

مواد شیمیایی مختلفی در سراسر دنیا در بسیاری از فرآیندهای کاری مورد استفاده قرار می‌گیرند، بنابراین در بسیاری از محیط‌های کار ریسک‌های ناشی از کار با مواد شیمیایی وجود دارد (۱). یکی از مهم‌ترین منابع آلاینده، آلودگی‌های هیدروکربنی ناشی از ترکیبات نفتی می‌باشد که این آلودگی‌ها در اثر مرور زمان مشکلات حادی را برای بشر به دنبال داشته است و زنگ خطری برای بهداشت و سلامت جامعه به شمار می‌آید. (۲). در OHSAS18001 ارزیابی ریسک به عنوان فرایند ارزیابی ریسک‌های ناشی از مخاطرات موجود در محیط کار با در نظر گرفتن اقدامات کنترلی موجود و تصمیم‌گیری در مورد قابل قبول بودن یا نبودن آنها تعریف شده است (۳). کارکنانی با مواد شیمیایی مختلفی در تماس هستند عدم رعایت اصول احتیاطی و اقدامات کنترلی در هنگام کار با آنها می‌تواند عوارض سوء متنوعی بر انسان ایجاد کند. گستره این عوارض به نوع ماده شیمیایی، ویژگی‌های آنها، مسیر تماس و مدت زمان مواجهه با آنها بستگی دارد. برای تصمیم‌گیری در مورد اقدامات کنترلی و حفاظت کارکنان در برابر عوارض سوء ناشی از مواد شیمیایی، لازم است ریسک بهداشتی ناشی مواجهه بهداشتی با این مواد به طور اختصاصی مورد ارزیابی قرار گیرد چرا که بدون انجام ارزیابی ریسک، زمان و منابع صرف خطرات کم اهمیت تر شده و از مخاطرات مهم و قابل توجه غفلت می‌شود. به عبارت دیگر با استفاده از ارزیابی ریسک بهداشتی مواد شیمیایی می‌توان یک ارزیابی جامع از میزان مواجهه کارکنان با عوامل مخاطره‌آمیز بهداشتی انجام داد و در مورد پیش‌بینی تمهیدات کنترلی، آموزش بیشتر کارکنان، پایش و مراقبت‌های بهداشتی اجرای برنامه حفاظت تنفسی برای حفاظت کارکنان در مقابل مواجهه با مواد شیمیایی خطرناک در محیط کار تصمیم‌گیری نمود. روش‌های مختلفی برای ارزیابی ریسک وجود دارد ولی روش‌هایی که بتوانند به طور تخصصی ریسک بهداشتی ناشی از مواجهه با مواد شیمیایی را مورد ارزیابی قرار دهد کمتر مورد توجه قرار

گرفته‌اند. در روش‌های کمی برای ارزیابی ریسک بهداشتی می‌توان به مطالعه جعفری و همکاران اشاره کرد که در آن ریسک نسبی سرطان خون به علت مواجهه با بنزن در یک کارخانه تولید رنگ ۶۶/۴ برآورد شد (۴). این موضوعات ضرورت مطالعه و ارزیابی ریسک بهداشتی در شرکت‌های پتروشیمی را دو چندان می‌کند. افزایش تولیدات نفتی در این پتروشیمی‌ها طی سال‌های اخیر، باعث مواجهه بالای کارکنان این شرکت با ترکیبات نفتی گردیده است (۵). با توجه به اثرات سمی BTEXها بر روی سلامتی افراد در محیط‌های شغلی، پایش این ترکیبات و ارزیابی ریسک بهداشتی آنها به عنوان اولین راه جهت اتخاذ اقدامات کنترلی مواجهه شغلی با این ترکیبات می‌باشد. همچنین پیدایش اطلاعات جدید در مورد اثرات نامطلوب بهداشتی مواجهه با ترکیبات شیمیایی سبب گردیده که ارزیابی ریسک به عنوان یک ابزار توانمند و قوی برای کمی کردن ریسک به منظور اهداف نظارتی مورد استفاده قرار گیرد (۶). بنزن اثر زیان‌باری روی مغز استخوان دارد و می‌تواند باعث کم شدن گلبول‌های قرمز خون شود. بدین ترتیب روی سیستم ایمنی بدن تأثیر منفی داشته و آمادگی بدن را برای گرفتن بیماری‌های عفونی افزایش می‌دهد. بنزن ماده‌ای سرطان‌زاست و مجاورت طولانی با مقادیر زیاد بنزن در هوا می‌تواند منجر به سرطان خون شود (۲). تولوئن سیستم عصبی بدن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. مقادیر کم تا متوسط آن سبب خواب آلودگی، پریشانی، ضعف، کاهش حافظه، کاهش شنوایی و کوررنگی می‌شود. آخرین بررسی‌ها در خصوص اثر اتیل بنزن در سلامت انسان نشان می‌دهد که وجود این ماده در هوا باعث سردرد، سوزش و التهاب چشم‌ها و گلو و قفسه سینه می‌شود. مجاورت با این ماده در دراز مدت روی خون اثر می‌گذارد. همچنین اتیل بنزن می‌تواند کبد و کلیه‌ها را تحت تأثیر قرار دهد (۳). نتایج مطالعه انجام شده توسط جلالی و همکاران در مورد ارزیابی ریسک ترکیبات BTEX در جایگاه‌های سوخت مشهد نشان داد که اتیل بنزن و بنزن

روش بررسی

مطالعه توصیفی- تحلیلی حاضر به صورت مقطعی در سال های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ در یکی از شرکت های پتروشیمی ماهشهر در ۴ مرحله صورت گرفت. مرحله اول شامل تحلیل مخاطرات شغلی و جمع آوری اطلاعات به روش مشاهده فرآیند انجام کار، مصاحبه با سرپرستان و شاغلین بود که بر اساس استاندارد OSHA' S HAZWOPER اقدام به تعیین گروه های مواجهه‌ی مشابه (SEG) Similar Exposure Groups گردید و بر اساس راهبرد بهداشت صنعتی آمریکا (AIHA) (۱۳)، کارکنانی که در یک گروه مواجهه مشابه قرار داشتند به عنوان گروه هدف جهت اندازه‌گیری و تعمیم نتایج انتخاب شد. مرحله دوم شامل نمونه‌برداری و پایش هوا در خصوص مواجهه کارکنان محوطه پالایش با ترکیبات BTEX بود که نمونه‌برداری صرفاً بصورت تصادفی ساده با یک رویکرد سیستماتیک برای پایش مواجهه انجام شد، نمونه‌برداری‌های لازم در ساعت‌های مختلف روز از منطقه تنفسی کارکنان صورت پذیرفت. جمع‌آوری نمونه‌ها مطابق روش ۱۵۰۱ سازمان NIOSH (۱۴)، با استفاده از پمپ کالیبره شده و لوله‌های جاذب زغال فعال استفاده شد. آماده‌سازی نمونه‌های جمع‌آوری شده به روش بازیافت شیمیایی توسط دستگاه کروماتوگرافی گازی از بستر جدا و تجزیه شد (با در نظر گرفتن ۲۰ درصد احتمال خطای نمونه‌گیری، حداقل نمونه لازم در این مطالعه برای برآورد میزان BTEX در شرکت پتروشیمی ۴۸ نمونه تعیین گردید. تقسیم‌بندی جغرافیایی مدنظر را به ۸ منطقه بخش‌بندی کرده است. با توجه به اینکه حجم نمونه تعیین شده ۴۰ تا ۴۸ نمونه برآورد شده است و در هر منطقه حدوداً ۵ اپراتور در هر شیفت کاری وجود دارد. نمونه‌ها از ۱۰ بخش از ۸ منطقه‌ی ذکر شده به صورت طبقه‌بندی شده انتخاب خواهند شد تا به این صورت بتوان کل شرکت را پوشش داد، سپس نمونه‌های گرفته شده کدگذاری شده و با رعایت اصول استاندارد به آزمایشگاه منتقل شدند. پس از انتقال لوله‌های جاذب ذغال فعال به آزمایشگاه، نمونه‌ها بر اساس متدهای

بالاترین مقادیر ریسک را داشتند (۹). یافته‌های ناشی از مطالعه هراتی و همکاران در ارزیابی ریسک مواجهه با آلاینده‌های شیمیایی در یک صنعت خودروسازی نشان داد که کارکنان واحد مورد بررسی در طول فعالیت کاری خود با ۵ ماده شیمیایی سیلیس، بنزن، تولوئن، اتیل بنزن و زایلین مواجهه داشتند. در میان آلاینده‌های موجود در منطقه تنفسی کارکنان، سیلیس و بنزن به عنوان خطرناک‌ترین آلاینده و دارای سطح ریسک بالایی شناسایی شدند (۱۰). مطالعه انجام شده توسط نصری و همکاران در ارزیابی ریسک سلامت انسان در مواجهه با بنزن و تولوئن در کارگران پمپ بنزین شهر کرمان نشان داد که میانگین غلظت بنزن هوا بالاتر از حد مجاز پیشنهاد شده توسط کمیته فنی بهداشت حرفه‌ای کشور (۰/۵ppm) می‌باشد در حالیکه غلظت تولوئن کمتر از حد مجاز می‌باشد (۱۱). برای تصمیم‌گیری در مورد اقدامات کنترلی و حفاظت کارکنان در برابر عوارض سوء ناشی از مواد شیمیایی، لازم است ریسک بهداشتی ناشی مواجهه با این مواد به طور اختصاصی مورد ارزیابی قرار گیرد، چرا که بدون انجام ارزیابی ریسک، زمان و منابع صرف خطرات کم اهمیت‌تر شده و از مخاطرات مهم و قابل توجه غفلت می‌شود (۴). این تحقیق ارایه روشی جامع و کارآمد برای ارزیابی کمی ریسک مواد شیمیایی مواجهه‌های شغلی کارکنان در شرکت پتروشیمی می‌باشد. با توجه به مسائل ذکر شده و گستردگی و کاربرد روز افزون مواد شیمیایی در محیط‌های تحقیقاتی پژوهشی، لزوم اتخاذ رویکرد سیستماتیک شناسایی، ارزیابی و کنترل مخاطرات بهداشتی مواد شیمیایی در شرکت پتروشیمی کاملاً نمایان است. یکی از مهم‌ترین منابع آلاینده‌ها، مواد شیمیایی می‌باشد که در اثر مرور زمان مشکلات حادی را برای کارکنانی که با مواد شیمیایی مختلفی در واحدهای فرآیندی پالایشی تماس هستند ایجاد می‌کند. لذا با توجه به مطالب ذکر شده، ضرورت دارد مطالعه‌ای با هدف تعیین بالاترین سطح مواجهه با ترکیبات BTEX و ارزیابی ریسک بهداشتی ناشی از مواجهه کارکنان محوطه پالایش در یکی از شرکت‌های پتروشیمی ماهشهر انجام گرفت.

از آزمون ANOVA و برای بررسی ارتباط چندگانه پارامترها از روش رگرسیون چندگانه استفاده شد. مرحله چهارم شامل ارزیابی ریسک بود که بر اساس راهنمای ارزیابی ریسک بهداشتی مواجهه با مواد شیمیایی اداره کل بهداشت، ایمنی و محیط زیست وزارت نفت به شماره ۸۴۱۰۱۰۴۲ در ۴ مرحله به شرح زیر انجام شد (۱۵).

الف) تعیین درجه خطر: درجه خطر (HR (Hazard Rate هر کدام از مواد شیمیایی با توجه به اثرات سرطانزایی آن مشخص شد (جدول ۱).

شماره NIOSH 1501، بوسیله ۱ میلی لیتر دی سولفید کربن از بستر جاذب استخراج شده و نمونه‌ها با استفاده از دستگاه گازکروماتوگرافی مدل CP-C800 VARIAN مجهز به دتکتور یونیزاسیون شعله‌ای (FID) آنالیز شدند. مرحله سوم شامل تحلیل آماری نتایج اندازه‌گیری‌ها که پس از تعیین نرمال بودن داده‌ها از آزمون‌های پارامتریک جهت آنالیز داده‌ها استفاده گردید. پس از جمع‌آوری تمامی داده‌ها و وارد کردن داده‌ها در نرم افزار Excel 2013 و SPSS نسخه ۲۲ داده‌ها تجزیه و تحلیل شدند. برای مقایسه میانگین چند گروه مستقل

جدول ۱: تعیین درجه خطر از طریق اثرات سمی یا عوارض زیان آور شیمیایی

درجه خطر	توصیف اثرات مواد شیمیایی در تقسیم بندی مخاطرات مواد شیمیایی	مثال
۱	- موادی که هیچ گونه اثر بهداشتی شناخته شده ای ندارند و به عنوان مواد سمی یا زیان آور طبقه بندی نشده اند. - موادی که ACGIH آنها را در طبقه A5 سرطانزا قرار داده است.	کلرید کلسیم، بوتان، استات بوتیل، کربنات کلسیم
۲	- موادی که اثرات برگشت پذیر بر روی پوست، چشم و غشاء مخاطی دارند ولی اثراتشان آنقدر شدید نیست که بتواند اختلال جدی بر انسان ایجاد کنند. - موادی که ACGIH آنها را در طبقه A4 سرطانزا قرار داده است. - موادی که سبب ایجاد حساسیت و تحریک پوست می شوند.	استون، بوتان، اسید استیک ۱۰ درصد، املاح باریوم و ...
۳	- موادی که احتمالاً بر انسان یا حیوان سرطان زا یا موتاژن هستند ولی اطلاعات کافی در این مورد وجود ندارد. - موادی که ACGIH آنها را در طبقه A3 سرطانزا قرار داده است. - موادی که IRAC آنها را در گروه B2 سرطان زاها قرار داده است. - مواد خورنده ($PH < ۲$ یا $PH > ۱۲$) و مواد حساس کننده دستگاه تنفسی و ...	تولون، گزین، اتیل بنزن، آمونیاک، بوتانول، استالدئید، آنیلین، آنتیموان
۴	- موادی که امکان سرطانزایی، موتاژنی (ایجاد جهش ژنی) و تراژون (ناقصه الخلقه زایی) آنها بر طبق مطالعات انجام شده روی حیوانات بیشتر از دسته قبلی است. - موادی که ACGIH آنها را در طبقه A2 سرطانزا قرار داده است. - گروه A2 در طبقه IRAC - مواد خیلی خورنده ($PH < ۲$ یا $PH < ۱۴$)	فرمالدئید، کادمیوم، متیلن کلراید، اتیلن اکساید آکریلونیتریل
۵	- موادی که اثر سرطان زایی، موتاژنی تراژونی آنها شناخته شده است. - موادی که ACGIH آنها را در طبقه A1 سرطانزا قرار داده است. - گروه ۱ در طبقه IRAC - مواد شیمیایی خیلی سمی	بنزن، بنزیدین، سرب، سیلیس، آرسنیک، برلیوم، برومین، ونیل کلراید، جیوه

W: میانگین ساعت کاری در هفته (۴۰ ساعت)

D: میانگین زمان هر مواجهه (ساعت)

در رابطه فوق فرض می شود که فرد در زمان استراحت (وقتی وظیفه شغلی انجام نمی شود) کارکنان با آلاینده‌ها مواجهه ندارند. از تقسیم میزان مواجهه هفتگی E بر حد تماس قابل قبول PEL میزان درجه مواجهه ER از طریق جدول (۲) بدست می آید.

ج) تعیین درجه مواجهه: درجه مواجهه (Exposure Rate) ER مطابق راهنمای ارزیابی ریسک بهداشتی ناشی از مواجهه با مواد شیمیایی وزارت نفت تعیین شد. جدول (۲).

جدول ۲: تعیین درجه مواجهه براساس تراکم اندازه گیری شده (۱۶).

E/OEL	ER
۰/۱ <	۱
۰/۵ < تا ۰/۱	۲
۱ < تا ۰/۵	۳
۲ < تا ۱	۴
۲ ≥	۵

ب) تعیین سطح مواجهه: سطح مواجهه واقعی (Exposure)

E با استفاده از رابطه (۱) محاسبه شد:

میانگین مواجهه هفتگی با مواد شیمیایی با استفاده از فرمول

زیر تعیین گردید:

$$\text{رابطه (۱)} \quad F \times D \times M$$

$$E = \frac{\quad}{W}$$

E: میزان مواجهه هفتگی (ppm یا میلی گرم بر متر مکعب)

F: تعداد دفعات مواجهه در هفته

M: میزان مواجهه (پی پی ام یا میلی گرم بر متر مکعب)

هر یک از آلاینده‌های مورد بررسی، برای رتبه بندی هر یک از مواد به منظور طراحی اقدامات کنترلی، رتبه بندی ریسک با استفاده از جدول (۳) مشخص گردید.

$$\text{رابطه (۲)} \quad \text{Risk Level} = \sqrt{\text{HR} \times \text{ER}}$$

PEL: حد تماس قابل قبول یا میانگین وزنی- زمانی (TLV-TWA)

د) تعیین سطح و رتبه ریسک: پس از تعیین درجه مخاطره (HR) و درجه مواجهه (ER)، سطح ریسک (Risk Level) RL با استفاده از رابطه (۲) و پس از تعیین سطح ریسک برای

جدول ۳: رتبه بندی ریسک

شاخص‌های مواجهه	رتبه ریسک	نمره ریسک
۱	ناچیز	۰-۱/۷
۲	پایین	۱/۷-۲/۸
۳	متوسط	۲/۸-۳/۵
۴	بالا	۳/۵-۴/۵
۵	خیلی بالا	۴/۵-۵

یافته‌ها

تولون و اتیل بنزن در منطقه تنفسی کارکنان در جدول ۵ نشان داده شده است.

غلظت آلاینده‌ها در منطقه تنفسی سایت من‌های الفین

تعداد کل نمونه‌های اندازه‌گیری شده از ترکیبات آلی فرار ۱۰۴ نمونه، که ۸ نمونه آنها شاهد و ۶۴ نمونه برای سایت من‌ها اندازه‌گیری شد. که از در این بین، میانگین تراکم بنزن،

نتایج نشان می‌دهد که بیشترین مواجهه با بنزن با (0/405±0/57ppm) ایستگاه ۷ و اتیل بنزن با (0/602±0/0007ppm) در ایستگاه ۷ و کمترین تراکم تراکم (1/782±0/05 ppm) در ایستگاه ۷ و کمترین تراکم تراکم (0/005±0/008 ppm) در ایستگاه ۴، تولوئن با (0/056±0/005) در ایستگاه ۶ می‌باشد (جدول ۴).

جدول ۴: تراکم بنزن، تولوئن و اتیل بنزن در منطقه تنفسی سایت من‌های الفین

ایستگاه	بنزن	تولوئن	اتیل بنزن
ایستگاه ۱	صبح Line1	0/309±0/14	0/196±0/003
	عصر	0/416±0/21	0/251±0/003
ایستگاه ۲	صبح Line2	0/2±0/007	0/2446±0/006
	عصر	0/227±0/02	0/44±0/014
ایستگاه ۳	صبح Line1	0/55±0/614	0/128±0/042
	عصر	0/781±0/52	0/2±0/162
ایستگاه ۴	صبح Line2	0/931±0/03	0/214±0/006
	عصر	0/923±0/61	0/153±0/1
ایستگاه ۵	صبح Line1	0/101±0/001	0/094±0/006
	عصر	0/356±0/076	0/081±0/017
ایستگاه ۶	صبح Line2	0/155±0/006	0/15±0/009
	عصر	0/485±0/001	0/069±0/018
ایستگاه ۷	صبح Line1	0/112±0/015	0/127±0/003
	عصر	0/017±0/009	0/139±0/001
ایستگاه ۸	صبح Line2	0/0156±0/02	0/201±0/284
	عصر	0/005±0/008	0/156±0/005
ایستگاه ۹	صبح Line1	0/278±0/007	0/262±0/049
	عصر	0/669±0/001	0/26±0/017
ایستگاه ۱۰	صبح Line2	0/509±0/001	0/097±0/04
	عصر	0/599±0/01	0/209±0/014
ایستگاه ۱۱	صبح Line1	0/822±0/012	0/532±0/008
	عصر	0/78±0/002	0/429±0/004
ایستگاه ۱۲	صبح Line2	0/44±0/003	0/056±0/005
	عصر	0/87±0/01	0/483±0/053
ایستگاه ۱۳	صبح Line1	0/82±0/001	0/246±0/02
	عصر	0/796±0/034	0/602±0/007
ایستگاه ۱۴	صبح Line2	1/45±0/007	0/383±0/009
	عصر	1/782±0/05	0/58±0/01
ایستگاه ۱۵	صبح Line1	0/355±0/009	0/075±0/04
	عصر	0/837±0/002	0/121±0/001
ایستگاه ۱۶	صبح Line2	0/274±0/05	0/073±0/051
	عصر	0/456±0/006	0/085±0/02

من

غلظت آلاینده ها در منطقه تنفسی کارکنان سایت

در ایستگاه ۴، تولوئن با (ppm $0/107 \pm 0/151$)
 ایستگاه ۷ و اتیل بنزن با (ppm $0/302 \pm 0/188$)
 در ایستگاه ۸ و کمترین با تراکم
 در ایستگاه ۳ می باشد (جدول ۵).

نتایج نشان می دهد که بیشترین مواجهه با بنزن با تراکم
 (ppm $1/03 \pm 0/009$) در ایستگاه ۷ و کمترین با تراکم

جدول ۵: تراکم وزنی، زمانی اندازه گیری های صبح و عصر بنزن، تولوئن و اتیل بنزن در منطقه تنفسی کارکنان سایت من

میانگین	بنزن	تولوئن	اتیل بنزن
ایستگاه ۱	$0/309 \pm 0/06$	$0/0008 \pm 0/01$	$0/229 \pm 0/002$
ایستگاه ۲	$0/873 \pm 0/202$	$0/114 \pm 0/002$	$0/189 \pm 0/003$
ایستگاه ۳	$0/188 \pm 0/016$.	$0/121 \pm 0/009$
ایستگاه ۴	$0/107 \pm 0/151$	$0/03 \pm 0/025$	$0/155 \pm 0/09$
ایستگاه ۵	$0/404 \pm 0/001$	$0/298 \pm 0/042$	$0/321 \pm 0/115$
ایستگاه ۶	$0/603 \pm 0/006$	$0/157 \pm 0/03$	$0/3446 \pm 0/009$
ایستگاه ۷	$1/03 \pm 0/009$	$0/302 \pm 0/188$	$0/3919 \pm 0/008$
ایستگاه ۸	$0/379 \pm 0/02$	$0/047 \pm 0/06$	$0/507 \pm 0/64$

غلظت آلاینده ها در منطقه تنفسی کارکنان سرشفت:

در ایستگاه ۳، تولوئن با (ppm $0/32$) ایستگاه ۲ و اتیل
 بنزن با (ppm $0/44$) در ایستگاه ۶ و کمترین با تراکم
 در ایستگاه ۸ می باشد (جدول ۶).

نتایج نشان می دهد که بیشترین مواجهه با بنزن با
 تراکم (ppm $0/52$) در ایستگاه ۲ و کمترین با تراکم (ppm)

جدول ۶: تراکم بنزن، تولوئن و اتیل بنزن در منطقه تنفسی کارکنان سر شفت

ایستگاه	بنزن	تولوئن	اتیل بنزن	TWA	
				بنزن	تولوئن
ایستگاه ۱	صبح	$0/3072$	$0/1632$	$0/2873$.
	عصر	$0/3814$	$0/2383$.	$0/1615$
ایستگاه ۲	صبح	$0/7596$	$0/1686$	$0/5273$	$0/3214$
	عصر	$0/2102$	$0/2439$.	$0/1475$
ایستگاه ۳	صبح	$0/1402$	$0/0946$	$0/1863$.
	عصر	$0/3949$	$0/076$.	$0/0781$
ایستگاه ۴	صبح	$0/2731$	$0/2373$	$0/2977$.
	عصر	$0/5083$	$0/1851$.	$0/1945$
ایستگاه ۵	صبح	$0/4153$	$0/3263$	$0/3866$	$0/1281$
	عصر	$0/5083$	$0/1991$.	$0/2537$
ایستگاه ۶	صبح	$0/7153$	$0/5263$	$0/5171$	$0/1638$
	عصر	$0/2802$	$0/4478$	$0/2406$	$0/4408$
ایستگاه ۷	صبح	$0/5198$.	$0/4349$	$0/0775$
	عصر	$0/4398$	$0/31$	$0/6021$	$0/3041$
ایستگاه ۸	صبح	$0/3482$.	$0/4265$.
	عصر	$0/8358$	$0/1211$.	$0/056$

غلظت آلاینده‌ها در منطقه تنفسی کارکنان مسئول واحد: نتایج نشان می‌دهد که بیشترین مواجهه با بنزن با تراکم (0/43 ppm) در ایستگاه ۷ و کمترین (0/11) در ایستگاه ۱، (جدول ۷).
 تولوئن با (0/77ppm) ایستگاه ۷ و اتیل بنزن با (0/45 ppm) در ایستگاه ۵ و کمترین با تراکم (0/057) در ایستگاه ۳ می‌باشد

جدول ۷: تراکم بنزن، تولوئن و اتیل بنزن در منطقه تنفسی کارکنان مسئول واحد (سرپرست)

ایستگاه	بنزن	تولوئن	اتیل بنزن	TWA	
				بنزن	اتیل بنزن
ایستگاه ۱	صبح	0/1072	0/1032	0/1123	0
	عصر	0/1814	0/1383		0
ایستگاه ۲	صبح	0/2314	0/1646	0/1949	0/179
	عصر	0/2012	0/2079		
ایستگاه ۳	صبح	0/1327	0/0674	0/1644	0/046
	عصر	0/3259	0/063		
ایستگاه ۴	صبح	0/2431	0/2203	0/228	0
	عصر	0/3043	0/1661		
ایستگاه ۵	صبح	0/4123	0/3253	0/3779	0/094
	عصر	0/4883	0/9892		
ایستگاه ۶	صبح	0/3253	0/2264	0/2686	0/1627
	عصر	0/2612	0/3468		
ایستگاه ۷	صبح	0/5198	0/3678	0/4348	0/775
	عصر	0/4398	0/2471		
ایستگاه ۸	صبح	0/3482	0/0623	0/4263	0
	عصر	0/8348	0/1381		

جدول ۸: مقایسه غلظت آلاینده‌های اندازه گیری شده کل ایستگاه‌ها با استاندارد

شغل	بنزن		تولوئن		اتیل بنزن	
	P- Value	Mean	P- Value	Mean	P- Value	Mean
سایت من	0/12	0/58±0/45	0/0001	0/12±0/18	0/0001	0/25±0/15
سرشیفت	0/23	0/43±0/19	0/0001	0/12±0/23	0/0001	0/24±0/15
مسئول	0/002	0/33±0/17	0/0001	0/08±0/11	0/0001	0/23±0/22

ارزیابی ریسک بهداشتی:

با توجه به روش ارزیابی ریسک مذکور تعداد ۳ آلاینده در منطقه تنفسی کارکنان شاغل در ایستگاه‌های عرضه سوخت بنزین شناسایی شد. با توجه به جدول (۹) ماده بنزن برای شغل سایت من‌ها در ایستگاه‌های عرضه سوخت با سطح ریسک ۴/۴۷ در ایستگاه‌های ۶،۲ و ۷ دارای بیشترین رتبه ریسک، اتیل بنزن و تولوئن با سطح ریسک ۱/۷۳ دارای رتبه

ریسک پایین، برای شغل سرشیفت‌ها ماده بنزن در واحد الفین با سطح ریسک ۳/۱۶ در ایستگاه‌های در کلیه جایگاه‌ها دارای رتبه ریسک متوسط، اتیل بنزن و تولوئن با سطح ریسک ۱/۷۳ در کلیه جایگاه‌ها دارای رتبه ریسک پایین، برای شغل سرپرست‌ها ماده بنزن در واحد الفین با سطح ریسک ۲/۲۳، اتیل بنزن و تولوئن با سطح ریسک ۱/۷۳ در کلیه ایستگاه‌ها دارای رتبه ریسک پایین می‌باشند.

در مرحله ارزیابی ریسک نیمه کمی مواد شیمیایی در واحد الفین بنزن با ضریب مخاطره ۵ و به علت گروه‌بندی در گروه A1 در جمع متخصصین بهداشت صنعتی دولت آمریکا (ACGIH) به عنوان مخاطره‌آمیزترین مواد در واحد الفین شناسایی گردید.

جدول ۹: سطح ریسک و رتبه ریسک آلاینده‌های موجود در واحدهای مورد مطالعه

ایستگاه	آلاینده	درجه خطر (HR)	سایت من‌ها		سرشیفت		مسئول (سرپرست)	
			رتبه ریسک	سطح ریسک	رتبه ریسک	سطح ریسک	رتبه ریسک	سطح ریسک
۱	بنزن	۵	۳	۳.۸۷	۲	۳.۱۶	۱	۲.۲۳
	تولوئن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
۲	اتیل بنزن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
	بنزن	۵	۴	۴.۴۷	۲	۳.۱۶	۱	۲.۲۳
۳	تولوئن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
	اتیل بنزن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
۴	بنزن	۵	۲	۳.۱۶	۲	۳.۱۶	۱	۲.۲۳
	تولوئن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
۵	اتیل بنزن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
	بنزن	۵	۲	۳.۱۶	۲	۳.۱۶	۱	۲.۲۳
۶	تولوئن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
	اتیل بنزن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
۷	بنزن	۵	۵	۵	۲	۳.۱۶	۱	۲.۲۳
	تولوئن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
۸	اتیل بنزن	۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳	۱	۱.۷۳
	بنزن	۵	۳	۳.۸۷	۲	۳.۱۶	۱	۲.۲۳

با توجه به روش ارزیابی ریسک مذکور تعداد ۳ آلاینده در منطقه تنفسی کارکنان شاغل در واحد الفین برای عنوان‌های شغلی سایت‌من، سرشیفت و مسئول شناسایی شد. با توجه به جدول (۱۰) برای ماده بنزن سایت من‌ها با سطح ریسک ۴/۴۷ دارای رتبه ریسک خیلی بالا، برای اتیل بنزن و تولوئن با سطح ریسک ۱/۷۳ دارای رتبه ریسک پایین می‌باشد. همچنین نتایج بررسی نشان داد که سطح ریسک و رتبه ریسک آلاینده‌های موجود در شرکت

پتروشیمی (سایت من‌ها) مورد مطالعه ۶۶/۷ درصد دارای ریسک پایین، ۸/۳ درصد ریسک بالا و ۱۲/۵ درصد ریسک متوسط و خیلی بالا، برای شغل سرشیفت‌ها ماده بنزن با سطح ریسک ۳/۱۶ دارای رتبه ریسک متوسط، برای اتیل بنزن و تولوئن با سطح ریسک ۱/۷۳ دارای رتبه ریسک پایین و برای عنوان شغلی مسئول ماده بنزن، با سطح ریسک ۲/۲۳، برای اتیل بنزن و تولوئن با سطح ریسک ۱/۷۳ دارای رتبه ریسک پایین می‌باشند.

جدول ۱۰: سطح ریسک و رتبه‌بندی آلاینده‌های موجود برای شغل‌های سایت من‌ها، سرشیفت و مسئول

شغل	آلاینده	میانگین حسابی TWA	درجه خطر	درجه مواجهه	سطح ریسک	رتبه ریسک
سایت من	بنزن	۰/۴۸۶۶	۵	۴	۴/۴۷	خیلی بالا
	تولوئن	۰/۱۱۸۶	۳	۱	۱/۷۳	پایین
	اتیل بنزن	۰/۲۸۲۳	۳	۱	۱/۷۳	پایین
سرشیفت	بنزن	۰/۵۸۲۹	۵	۲	۳/۱۶	متوسط
	تولوئن	۰/۰۸۶۵	۳	۱	۱/۷۳	پایین
	اتیل بنزن	۰/۲۰۴۵	۳	۱	۱/۷۳	پایین
مسئول (سرپرست)	بنزن	۰/۲۷۶۱	۵	۱	۲/۲۳	پایین
	تولوئن	۰/۱۵۱۹	۳	۱	۱/۷۳	پایین
	اتیل بنزن	۰/۱۹۱۷	۳	۱	۱/۷۳	پایین

بحث

همانطور که مشاهده می‌شود کارکنان واحد مورد بررسی در معرض ۳ آلاینده بنزن، تولوئن و اتیل بنزن قرار دارند. از بین مواد حاصل ریسک مربوط به بنزن نسبت به بقیه آلاینده‌ها بالاتر بوده که با توجه به اینکه بنزن قادر به ایجاد لوسمی حتی در مقادیر اندک می‌باشد (۱۷)، انجام اقدامات اصلاحی و نیز آموزش کافی جهت کاهش زمان مواجهه با آلاینده‌های مخاطره‌آمیز پیشنهاد می‌گردد. با توجه به سمی بودن بخارات بنزن (درجه خطر ۵) و از طرفی بالا بودن میزان تراکم آلاینده از حد مجاز ((۱/۳ ppm) در ایستگاه شماره (۷) اولین گزینه جایگزینی این ماده با ماده‌ای کم‌خطرتر به منظور کاهش درجه خطر در کنار کاهش مواجهه است.

نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که بیشترین مواجهه سایت من‌ها با بنزن با تراکم (۱/۳ ppm) در ایستگاه ۷، تولوئن با (۰/۳۰۲ ppm) ایستگاه ۷ و اتیل بنزن با (۰/۵۰۷ ppm) در ایستگاه ۸ می‌باشد. همچنین بیشترین مواجهه سرشیفت با بنزن با تراکم (۰/۵۲۷ ppm) در ایستگاه ۲، تولوئن با (۰/۳۲۱ ppm) در ایستگاه ۲ و اتیل بنزن با (۰/۴۴ ppm) در ایستگاه‌های ۶ می‌باشد و بیشترین مواجهه مسئول با بنزن با تراکم (۰/۴۳۴ ppm) در ایستگاه ۷، تولوئن با (۰/۷۷۵ ppm) در ایستگاه ۷ و اتیل بنزن با (۰/۴۵ ppm) در

ایستگاه‌های ۵ می‌باشد. در این مطالعه مشخص شد که بنزن با میانگین تراکم (۰/۵۸ ppm) در محدوده کاری سایت من‌ها، (۰/۴۳ ppm) برای کارکنان سرشیفت و با تراکم (۰/۳۳ ppm) برای زمان‌های حضور سرپرست در محل ایستگاه، دارای بیشترین تراکم نسبت به اتیل بنزن و تولوئن می‌باشد. در مطالعه Rinsky نیز ارتباط بنزن با لوسمی در غلظت‌های مختلف را نشان می‌دهد (۱۷). بنزن یکی از ساده‌ترین هیدروکربن آروماتیک و در عین حال یکی از بهترین حلال‌های مورد استفاده در صنعت می‌باشد. سمیت خونی این حلال هنگامی مشخص شد که برای اولین بار در صنایع مورد استفاده قرار گرفت. در سال ۱۸۹۷ سانتسون ۹ فرد را که دچار سمیت‌های هماتولوژیکی به دلیل مواجهه مزمن با بنزن بود را گزارش کرد (۱۸). بنزن سبب ایجاد سمیت در خون و نیز اثر بر روی مغز استخوان می‌شود، اما در ایالت متحده آمریکا تأثیرات این ماده در غلظت‌های کمتر از (۱ ppm) هنوز به خوبی مشخص نیست (۱۹). بنابراین هیچ غلظتی در مواجهه با بنزن را نمی‌توان به عنوان غلظت ایمن و بی‌خطر در نظر گرفت (۲۰). در مطالعه‌ای که توسط کولین و همکارانش در بین ۲۰۰ کارگر مواجهه یافته با بنزن و ۲۶۸ کارگر که فاقد مواجهه بودند، مورد بررسی قرار گرفت، نتیجه مطالعه نشان داد که

غلظت بنزن بین (۰/۰۱-۱/۴ ppm) می‌باشد. در مطالعه‌ای که توسط فرشاد و همکارانش در سال ۲۰۱۳ با هدف بررسی ارزیابی ریسک بنزن، تولوئن، گزین و اتیل بنزن انجام شد، نشان دادند که بیشترین ریسک مربوط به بنزن و سپس تولوئن بود که میزان غلظت بنزن ۳۴/۹ برابر حد آستانه مجاز و سپس تولوئن با ۴/۴ برابر حد آستانه مجاز بود (۲۱). در مطالعه جلالی و همکارانش، میزان اتیل بنزن در مقایسه با دیگر ترکیبات دارای غلظت بالاتری است، همچنین نمره ریسک اتیل بنزن نسبت به دو ترکیب تولوئن و زایلین بیشتر است (۲۲). نتایج بررسی نشان داد که سطح ریسک و رتبه ریسک آلاینده‌های موجود در شرکت پتروشیمی (سایت من‌ها) مورد مطالعه ۶۶/۷ درصد دارای ریسک پایین، ۸/۳ درصد ریسک بالا و ۱۲/۵ درصد ریسک متوسط و خیلی بالا می‌باشند. این مقادیر برای سرشیفتهای واحد اندازه‌گیری شده ۶۶/۷ درصد پایین و ۳۳/۳ درصد متوسط و برای ۱۰۰ درصد سرپرست‌ها ریسک با رتبه پایین برآورد شد. نتایج نشان می‌دهد که پر مخاطره‌ترین شغل در پتروشیمی، سایت من بوده و مسئول کمترین مواجهه را دارد. با توجه به نتایج می‌توان استنباط کرد که بنزن بیشترین رتبه ریسک بهداشتی بخارات تولید شده در پتروشیمی را دارا می‌باشد. نمره ریسک بالای موجود در جایگاه‌ها را می‌توان با افزایش اقدامات کنترلی و همچنین کاهش مدت زمان مواجهه پرسنل با این ترکیب کاهش داد. این اقدامات به طور کلی منجر به کاهش درجه مواجهه ترکیبات BTEX و در نهایت کاهش نمره ریسک آنان خواهد شد.

در مطالعه‌ای که توسط جلالی و همکارانش با هدف بررسی ارزیابی ریسک بهداشتی در صنایع پتروشیمی انجام داد، نتیجه مطالعه نشان داد که نمره ریسک بنزن در شغل سایت من در مقایسه با دیگر مشاغل بالاتر بود. علت افزایش ریسک در شغل مورد نظر مربوط به نحوه و مدت فعالیت این افراد در جایگاه‌های عرضه سوخت مربوط دانست. در مطالعه ملکوتی و همکارانش، ۲۶/۶۷ درصد از آزمایشگاه‌های تحت مطالعه از

ریسک قابل توجهی برخوردار بودند (۲۳). ساعت کاری کارکنان اپراتور این مطالعه در هر روز با احتساب ۲ ساعت استراحت، حدود ۱۰ ساعت کاری، برای کارکنان سرشیفته ۲/۵ ساعت مواجهه و ۲ ساعت هم استراحت، برای کارکنان سرپرست ۴۵ دقیقه مواجهه در محیط کار می‌باشد. در مطالعه‌ای که توسط واگستاف و همکاران در سال ۲۰۱۱ در نروژ به هدف بررسی اثرات ساعات طولانی کار بر روی سلامت، نتایج ایمنی و عملکرد افراد انجام شد نشان داد که ساعات طولانی کار اثرات مضر و قابل توجهی بر روی سلامت و ایمنی دارد (۲۴). می‌توان با ایجاد استراحت‌های کوتاه مدت و همچنین تنظیم زمان کار و استراحت در مکانی خارج از محل کار میزان مواجهه کارکنان را کاهش داد. بنابراین برای تصمیم‌گیری در مورد اقدامات کنترلی و حفاظت کارکنان در برابر عوارض سوء ناشی از مواد شیمیایی، لازم است ریسک‌های بهداشتی ناشی از مواجهه با این مواد به طور اختصاصی مورد ارزیابی قرار گیرد (۲۵ و ۲۲).

نتیجه‌گیری کلی

پرسنل شاغل در جایگاه‌های توزیع سوخت بنزن در سطوح بالایی در مواجهه با ترکیبات BTEX می‌باشند. با توجه به پیامد بالای مواجهه با بنزن و میزان قابل توجه آن در نتایج اندازه‌گیری‌های انجام شده، اقدامات کنترلی جهت کاهش میزان مواجهه با این ماده شیمیایی نسبت به دو ترکیب دیگر در اولویت بالاتری قرار دارد. نتایج حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد که ارزیابی ریسک بهداشتی می‌تواند اطلاعات ارزشمندی از آلاینده‌های موجود در محیط کار در اختیار ما قرار دهد. پیشنهاد می‌گردد به منظور مقایسه و تعیین اقدامات اصلاحی و پیشگیرانه تکمیلی در مطالعات آتی علاوه بر ترکیبات BTEX، ارزیابی ریسک مواجهه با سایر ترکیبات آلی نیز انجام گیرد.

تقدیر و تشکر

از کلیه همکاران و افرادی که ما را در این امر یاری نمودند تشکر و قدردانی می‌گردد.

مشارکت نویسندگان

طراحی پژوهش: ع.ش، آ.س.ان

جمع‌آوری داده: ع.ش

تحلیل داده: ا.د، ع.ش، آ.س.ان

نگارش و اصلاح مقاله: ا.د، ن.پ

منابع

1. Golbabaie F, Eskandari D, Azari M, Jahangiri M, Rahimi A, Shahtaheri J. Health risk assessment of chemical pollutants in a petrochemical complex. *Iran Occupational Health* 2012; 9(3):11-21.
2. Guo H, Lee S, Chan L, Li W. Risk assessment of exposure to volatile organic compounds in different indoor environments. *Environmental Research*. 2004; 94(1):57-66.
3. Mosaddegh Mehrjerdi MH, Tahmasebi N, Barkhordari FiroozAbadi A, Fallahzadeh H, Esmailian S, Soltanizadeh K. The investigation of exposure to benzene, toluene, ethylbenzene and xylene (BTEX) with Solid Phase Microextr action Method in gas station in Yazd province. *ISMJ*. 16(6):419-27. 2014.
4. McDermott HJ. Air monitoring for toxic exposures: John Wiley & Sons; 2004.
5. Negahban AR, Ghorbani Shahna F, Rahimpour R, Jalali M, Rahiminejad S, Soltanian A, et al. Evaluating Occupational Exposure to Carcinogenic Volatile Organic Compounds in an Oil-Dependent Chemical Industry: a Case Study on Benzen and Epichlorohydrin. *Journal of Occupational Hygiene Engineering*. 2014;1(1):36-46.
6. Guo H, Lee S, Chan L, Li W. Risk assessment of exposure to volatile organic compounds in different indoor environments. *Environmental Research*. 2004;94(1):57-66.
7. Christensen JS, Elton J. Soil and groundwater pollution from BTEX. Virginia Polytechnic Institute and State University, Blacksburg, VA. 1996.
8. Giti pour S, Aboolfazl zadeh M, Housein pour MA. Investigation of Hydrocarbon Properties of Modified and Conventional Bentonites Based on Interlayer Spatial Changes Against Water, Petrol, MTBE and BTEX Compounds. *Journal of Science and Environmental Technology*, 2000.12(4): 81-84.
9. Jalali M, Jalali S, Shafii Motlagh M, Mardi H, Negahban S, Faraji Tomarkandi V, et al. Health risk assessment of occupational exposure to BTEX compounds in petrol refueling stations in Mashhad. *J Neyshabur Univ Med Sci*. 2014;1(1):19-27. [Persian].
10. Harati B, Shahtaheri SJ, Karimi A, Azam K, Ahmadi A, Afzali Rad M, et al. Risk assessment of chemical pollutants in an automobile manufacturing. *Health and Safety at Work*. 2017;7(2):121-30.
11. Nasri A, Jebelli B, Nasrabadi T, Hadizadeh H, Ghazanachai E. Determining the risk of occupational exposure to benzene and toluene

- among gasoline station workers, a case study in Kerman..2015; 7(2):57-63.
12. Jafari MJ, Karimi A, Rezazadeh Azari M. The challenges of controlling organic solvents in a paint factory due to solvent impurity. *Industrial health*. 2009;47(3):326-32.
 13. Soleymani E. *Fundamental of sampling and occupational exposure assessment methods to gases and vapors*. 1st ed. Tehran: Fanavaran; 2015, 243, 248, 269, 274. [Persian].
 14. NIOSH. *Hydrocarbons, Aromatic; NIOSH Manual of Analytical Method 1501*. 2003;3(4): 2-7.
 15. HSE administration of oil Ministry. *Guidelines for assessing health risks Posed by exposure to Chemicals*. Tehran: ED, Oil Ministry; 2007, 3-7. [Persian].
 16. Gilli G, Scursatone E, Bono R. Geographical distribution of benzene in air in northwestern Italy and personal exposure. *Environmental health perspectives*. 1996;104(suppl 6):1137-40.
 17. Rinsky RA. Benzene and leukemia: an epidemiologic risk assessment. *Environmental health perspectives*. 1989;82:189-91.
 18. Smith MT. Advances in understanding benzene health effects and susceptibility. *Annual review of public health*. 2010;31:133-48.
 19. Lan Q, Zhang L, Li G, Vermeulen R, Weinberg RS, Dosemeci M, et al. Hematotoxicity in workers exposed to low levels of benzene. *Science*. 2004;306(5702):1774-6.
 20. Negahban SAR, Ghorbani Shahna F, Rahimpour R, Jalali M, Rahiminejad S, Soltanian A, et al. Evaluating occupational exposure to carcinogenic volatile organic compounds in an oil-dependent chemical industry: a case study on benzen and epichlorohydrin. *Journal of Occupational Hygiene Engineering*. 2014;1(1):36-46.
 21. Farshad A, Oliaei HK, Mirkazemi R, Bakand S. risk of,assessment benzene , toluent,ethylbenzene , and xylenes (BTEX) in paint plants of two automotive industries in iran by the cosh guideline. *European Scientific Journal*.2013.
 22. Jalali M, Jalali S, Shafii Motlagh M, Mardi H, Negahban S, Faraji Tomarkandi V, et al. Health risk assessment of occupational exposure to BTEX compounds in petrol refueling stations in Mashhad. *J Neyshabur Univ Med Sci*. 2014;1(1):19-27.
 23. M\alakouti J, Mosafarchi S, Hasely F, Azizi F, Mahdinia M. Health Risk Assessment of Occupational Exposure to Hazardous Chemicals in Laboratories of Qom University of Medical Sciences. *Iran Occupational Health*. 2014; 11(2):13-25.
 24. Wagstaff AS, Lie J-AS. Shift and night work and long working hours-a systematic review of safety implications. *Scandinavian journal of work, environment & health*. 2011; 37(3):173-185.
 25. Jahangiri M, Motovagheh M. Health Risk Assessment of Harmful Chemicals: Case Study in a Petrochemical Industry. *Iran Occupational Health*. 2011; (4)7:18-24.

Health Risks caused by Occupational Exposure to Benzene, Toluene, and Ethyl Benzene (BTEX) in a Petrochemical Company in Mahshahr

Adel SHARIFI¹, Anoosh Sadat AMINI NASAB², Amin DELAVAR^{3*}

Abstract

Original Article

Received: 2018/02/06

Accepted: 2019/04/28

Citation:

SHARIFI A, Sadat AMINI NASAB A, DELAVAR A.

Health Risks caused by Occupational Exposure to Benzene, Toluene, and Ethyl Benzene (BTEX) in a Petrochemical Company in Mahshahr. Occupational Hygiene and Health Promotion 2019; 3(1): 238-45.

Introduction: Chemicals are one of the most important sources of contaminants that over time cause severe problems for employees exposed to various chemicals in the refining process units. The purpose of this study was to determine the highest level of exposure to BTEX compounds and to assess the health risk caused by exposure to refinery personnel in a petrochemical company in Mahshahr City, Iran.

Methods: The present descriptive-analytical study was conducted in a petrochemical company in Mahshahr City during 2016-2017. In this study, we identified the causes of workplace harm by occupational groups. Air sampling and BTEX analysis were performed according to NIOSH method number 1501. To analyze the results, SPSS software was used. Finally, the risk assessment was done in accordance with the method number 84101042 of Oil Ministry.

Results: The results of this study showed that benzene with a mean density of 0.58, 0.43, and 0.38 ppm in the work areas of site men, shift workers, and a supervisor had the highest density compared with ethyl benzene and toluene. Based on the results, 66.7%, 8.3%, and 12.5% of risk levels were low, high, and moderate/very high, respectively.

Conclusion: According to the results, benzene has the highest health risk among the petrochemicals produced in petrochemicals. Due to the high level of exposure to benzene, it is recommended to take corrective and preventive measures to eliminate or reduce its exposure.

Keywords: Risk Assessment, BTEX, Occupational Exposure

¹ MSc, Department of Management safety, Health and Environmen, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran

² Faculty of Higher Education Mehr Arvand Institute, Abadan, Iran

³ Expert of HSE and Ph.D. student of Agricultural Economics, Payam Noor university of Tehran.

* (amin.delavar67@gmail.com)